



DET KONGELIGE BARNE-, LIKESTILLINGS-
OG INKLUDERINGSDEPARTEMENT

Norsk Vinduskompani

Deres ref

Vår ref
12/8162

Dato
27.11.2012

Angrerettloven § 6 – definisjoner, fjernsalg

Vi viser til tidligere kontakt, senest deres e-post av 21. november 2012.

Spørsmålet som reises er hvordan ”forutsatt at selgeren eller tjenesteyteren i sin markedsføring tilbyr eller oppfordrer til inngåelse av avtaler på denne måten” skal forstås, samt hva som anses som fjernsalg, jf. angrerettloven § 6.

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet uttaler seg om problemstillingen på generelt grunnlag. Det er Forbrukertvistutvalget og domstolene som kan tolke angrerettloven med bindende virkning.

Angrerettloven gjelder bl.a. ved salg av varer og tjenester til forbrukere, når selgeren eller tjenesteyteren opptrer i næringsvirksomhet og avtalen inngås ved fjernsalg, jf. angrerettloven § 1.

Fjernsalg er definert i § 6 bokstav a. For at det skal foreligge fjernsalg må avtalen være forberedt og inngått utelukkende ved bruk av fjernkommunikasjon. Fjernkommunikasjon er definert i bokstav b, og omfatter kommunikasjon ved bruk av for eksempel telefaks, Internett og telefon. Der kontraktsforhandlinger, bestilling, ordrebekreftelse osv. er skjedd ved fjernkommunikasjon, men selve avtalen inngås ved at partene møtes, foreligger ikke fjernsalg.

Videre er det et vilkår at selgeren eller tjenesteyteren gjennom markedsføring generelt til forbrukere tilbyr inngåelse av avtaler ved bruk av fjernkommunikasjon. Selgeren kan oppfordre til slik avtaleinngåelse direkte, eller ved at markedsføringen er egnet til å fremkalle bestillinger på denne måten. Typisk markedsføring vil være utsendelse av kataloger, med informasjon om produkter og informasjon om ordretelefon eller andre muligheter for bestilling. Et annet eksempel er presentasjon av selgeren og vareutvalget på Internett, kombinert med mulighet for elektronisk bestilling.

Tilfeller hvor en næringsdrivende bare foretar annonsering for sin virksomhet eller bestemte ytelser ved bruk av for eksempel fjernsynsreklamer, tekst-TV, hjemmesider på Internett o.l. vil ikke være omfattet, såfremt markedsføringen ikke inneholder en uttrykkelig eller indirekte oppfordring til å inngå avtale ved fjernkommunikasjon. Nettsider som inneholder elektroniske betalingsordninger som forbrukerne kan benytte vil trolig bli ansett å inneholde en indirekte oppfordring til å inngå avtale ved fjernkommunikasjon. Det samme gjelder de tilfeller hvor nettsiden inneholder en anbefaling til forbrukerne å benytte en foreliggende elektronisk betalingsordning.

I henhold til forskrift 27. februar 2001 om angreskjema § 1 skal forbrukeren ved avtaler der forbrukeren har angrerett motta angreskjema.

Ved fjernsalg (bl.a. netthandel) av varer benyttes skjema A.

Forbrukeren skal motta skjemaet lesbart og lagret på papir eller annet varig medium som forbrukeren rår over. I angreskjemaet er det opplysninger som skal fylles ut av selgeren; bl.a. selgerens navn, selgerens adresse, tidspunktet avtalen ble inngått, når skjemaet er levert/sendt. Organisasjonsnummer osv. Rubrikken skal være fullstendig utfylt fra selgers side.

Angreskjemaene finnes elektronisk på <http://www.regjering.no> under Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, dokumenter, angrerett.

Med hilsen

Hilde Merethe Berg (e.f.)

Petter Gluva

Dokumentet er godkjent elektronisk, og har derfor ikke håndskrevet signatur.